

A [REDACTED] felperesnek –
a dr. Faddi Tímea osztályvezető által képviselt Fejér Megyei Kormányhivatal (8000
Székesfehérvár, Szent István tér 9.) alperes ellen közigazgatási jogvita elbírálása iránt
indított közigazgatási perében a bíróság meghozta az alábbi

v é g z é s t :

**A bíróság az Alkotmánybíróságnál III/00751/2019. ügyszámon folyamatban lévő ügyben
előterjesztett kezdeményezését kiegészíti a következő kérelmekkel :**

1.

Amennyiben az Országgyűlés elfogadja a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.
törvény (a továbbiakban : Pp.) alábbi módosítását, akkor az Alkotmánybíróság ezen módosítás
alkotmányosságát is vizsgálja meg a már indítványozottak szerint.

Ezen módosítás a következő :

„A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 113. § (3) bekezdése helyébe a
következő rendelkezés lép: (3) A bírósági eljárásban szóban mindenki jogosult anyanyelvét,
nemzetközi egyezményben meghatározott körben pedig anyanyelvét, regionális vagy
nemzetiségi nyelvét használni. A bírósági eljárásban a Magyarországon élő, a nemzetiségek
jogairól szóló törvényben elismert valamennyi nemzetiség tagja jogosult nemzetiségi nyelvét a
regionális vagy kisebbségi nyelv használatára vonatkozó nemzetközi egyezményben
foglaltaknak megfelelően használni.”

2.

A bíróság kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság a Pp. 113. § (2) bekezdésére nézve oly
módon rendelkezzen, hogy az a következő szöveggel maradjon hatályban :

„A bírósági eljárásban a Magyarországon élő, a nemzetiségek jogairól szóló törvényben
elismert valamennyi nemzetiség tagja jogosult a nemzetiségi nyelvét szóban és írásban
szabadon, korlátozás nélkül használni.”

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III / 751 - 2 / 2019
Érkezett:	2019 JÚL 08.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

I n d o k o l á s

A bíróság az Alkotmánybíróságnál kezdeményezéssel élt a Pp. 113. § (2) bekezdése tekintetében (is), amelynek folytán indult ügy az Alkotmánybíróságnál III/00751/2019. ügyszámon van folyamatban.

A rendelkező rész 1. pontjában írt kérelem indokai :

A bíróság az eredeti kérelme benyújtása után észlelte, hogy az Országgyűlés, mint jogalkotó a Pp. 113. §-ának módosítását tervezi, abba egy új (3) bekezdést kíván beiktatni, melyre vonatkozó kezdeményezés a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/6361. számú törvényjavaslathoz az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága által előterjesztett összegző módosító javaslatban szerepel a következő szöveggel :

„Módosítópont sorszáma: 56. Törvényjavaslat érintett rendelkezése: Új 146. § Módosítás jellege: kiegészítés

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 113. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: „(3) A bírósági eljárásban szóban mindenki jogosult anyanyelvét, nemzetközi egyezményben meghatározott körben pedig anyanyelvét, regionális vagy nemzetiségi nyelvét használni. A bírósági eljárásban a Magyarországon élő, a nemzetiségek jogairól szóló törvényben elismert valamennyi nemzetiség tagja jogosult nemzetiségi nyelvét a regionális vagy kisebbségi nyelv használatára vonatkozó nemzetközi egyezményben foglaltaknak megfelelően használni.”

A jogalkotó ezen módosításhoz a következő indokolást fűzte :

„56.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) nyelvhasználatra vonatkozó szabályainak kiegészítése az Alaptörvény XXIX. cikk (1) bekezdése nemzetiségek nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésének végrehajtását célozza. A Pp. 113. § (3) bekezdésének módosítása minden Magyarországon élő, a nemzetiségek jogairól szóló törvényben elismert nemzetiség tagja számára biztosítja, hogy nemzetiségi nyelvét a regionális vagy kisebbségi nyelv használatára vonatkozó nemzetközi egyezményben foglaltaknak megfelelően használhassa. Tekintettel arra, hogy a javaslat az Alaptörvényben rögzített alapvető jog gyakorlását biztosítja, az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: Házsabály) 42. §-ában foglaltak szerint a Házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelmények érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges, a módosítás belső túlterjeszkedést valósít meg.”

A bíróság álláspontja szerint azonban ezen Pp. módosítás sem oldja meg a bíróság által a Pp. 113. § (2) bekezdésével kapcsolatban az eredeti kérelemben már jelzett alkotmányossági problémát, sőt ugyanazt az alkotmányellenes helyzetet teremti meg.

Ennek oka pedig az, hogy a Pp. tervezett fenti módosítása a nyelvhasználati jogot az adott regionális vagy kisebbségi nyelv használatára vonatkozó nemzetközi egyezményre való utalással kívánja biztosítani a Magyarországon honos nemzetiségek részére [a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény (a továbbiakban: Nj. tv.) 1. számú melléklete szerint Magyarországon honos nemzetiségnek minősül a bolgár, görög, horvát, lengyel, német, örmény, roma, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén és az ukrán], azonban az egyes honos nemzetiségek részére pont ezen nemzetközi egyezmények biztosítanak ezen a téren különböző jogokat és lehetőségeket Magyarország eltérő szintű és mértékű nemzetközi kötelezettségvállalásai miatt.

A bíróság ezt a problémát - vagyis, hogy pont a nemzetközi egyezmények eredményeznek eltérő jogokat a honos nemzetiségeknek - a Pp. 113. § (2) bekezdésével kapcsolatos, eredeti kezdeményezésében már részletesen kifejtette, azért arra – annak megisméltése nélkül – utal, és kéri azt megfelelően figyelembe venni.

Ezen Pp. módosítás így végül is azt a helyzetet eredményezné, hogy a Magyarországon honos nemzetiségek egy részére (így a horvát, német, román, szerb, szlovák, szlovén, roma) jogosult lenne a bírósági eljárásban szóban és írásban is használni a nemzetiségi nyelvét, míg másik része – így különösen a jelen perrel is érintett ukrán és ruszin – azonban nem, hiszen ezen utóbbi nemzetiségek részére a nemzetközi egyezmények kevesebb jogot biztosítanak.

Ilyen módon azonban sérelmet szenved az Alaptörvény bíróság által már hivatkozott XV. cikk (2) bekezdése és XXIX. cikk (1) és (3) bekezdései, mivel ez azt a helyzetet eredményezi, hogy a Magyarországon honos nemzetiségek részére az anyanyelv használat terén végeredményében különböző jogok lennének biztosítva, ami által pedig közöttük az Alaptörvényt sértő megkülönböztetés jönne létre ezen körben.

A bíróság ezekre tekintettel a rendelkező rész 1. pontjában írt kérelemmel fordult az Alkotmánybírósághoz, figyelemmel arra is, hogy a jelzett Pp. módosítás elfogadása után a bíróságnak újból az Alkotmánybírósághoz kellene fordulnia, mivel az a bíróság által az eredeti kérelmében jelzett alkotmányossági problémát nem oldja meg az előbbieik alapján.

A rendelkező rész 2. pontjában írt kérelem indokai :

A bíróság az eredeti kérelmében és a fenti 1. pontban jelzett problémát oly módon látja feloldhatónak, ha a Magyarországon honos nemzetiségek részére a bírósági eljárásban való nyelvhasználati jog nem nemzetközi egyezményekre való utalással kerülne meghatározásra, illetve nem ezekhez lenne kötve.

Ennek oka pedig az, hogy – ahogy azt a bíróság az eredeti kérelmében és a fenti 1. pontban már kifejtette – a Magyarországon honos egyes nemzetiségek részére pont a vonatkozó nemzetközi egyezmények biztosítanak ezen a téren különböző jogokat és lehetőségeket Magyarország eltérő szintű és mértékű nemzetközi kötelezettségvállalásai miatt.

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2.K.27.174/2018/28.

A bíróság ezt a problémát a Pp. 113. § (2) bekezdésével kapcsolatos, eredeti kezdeményezésében már részletesen kifejtette, azért arra – annak megisméltése nélkül – utal, és kéri azt megfelelően figyelembe venni.

Ezen probléma pedig a bíróság szerint oly módon oldható fel maradéktalanul, ha az Alkotmánybíróság oly módon rendelkezik, hogy a Pp. 113. § (2) bekezdése azon szöveggel marad hatályban, hogy „A bírósági eljárásban a Magyarországon élő, a nemzetiségek jogairól szóló törvényben elismert valamennyi nemzetiség tagja jogosult a nemzetiségi nyelvét szóban és írásban szabadon, korlátozás nélkül használni.”

Ezen szövegű jogszabályi rendelkezés biztosíthatja ugyanis az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének és XXIX. cikk (1) és (3) bekezdéseinek hiánytalan, ellentmondástól és megkülönböztetéstől teljesen mentes érvényesülését.

A bíróság ezekre tekintettel a rendelkező rész 2. pontjában írt kérelemmel fordult az Alkotmánybírósághoz.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 32. §-a alapján alkalmazandó Pp. 128. § (5) bekezdése alapján.

Székesfehérvár, 2019. július 1.

